

Tadeusz Makiewicz

Psary, st. 40, gm. Jemielno, woj.
leszczyńskie, AZP 70-24/49

Informator Archeologiczny : badania 30, 186

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

	<p>2 fragmenty oselek kamiennych, rozcieracz, 2 odłupki krzemienne, kilkanaście fragmentów kości zwierzęcych oraz duże ilości polepy i ułamków żużla soplowego.</p> <p>Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Starożytnego Hutnictwa Mazowieckiego w Pruszkowie. Wyniki badań zostaną opublikowane w „Wiadomościach Archeologicznych”. Badania będą kontynuowane.</p>
<p>PRUSZKÓW, ul. Inżynierska 20, gm. <i>loco</i>, woj. warszawskie, AZP 58-64/1</p>	<ul style="list-style-type: none"> • osada kultury przeworskiej (młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich) <p>Ratownicze, przedinwestycyjne badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 28 września do 7 października przez mgr. Marka Piotrowskiego na zlecenie PSOZ. Przebadano powierzchnię 122 m².</p> <p>Stwierdzono ślady krótkotrwałej osady ludności kultury przeworskiej; odsłonięty jej fragment związany był z produkcją żelaza. Obiekty – 2 paleniska i jama zasobowa – dostarczyły niewiele materiału zabytkowego: ponad 100 fragmentów naczyń, fragmenty żużli i kości zwierzęce, datowane na okres późnolateński i wpływów rzymskich. Tak zwane zabytki wydzielone to nieokreślony przedmiot metalowy i fragment stopionego szkła koloru zielonego.</p> <p>Obiekty były silnie zniszczone przez intensywną orkę, zaś całemu stanowisku zagraża zniszczenie przez intensyfikację prac budowlanych w tym rejonie.</p>
<p>Pruszków, gm. <i>loco</i>, woj. warszawskie</p>	<p>patrz: wczesna epoka żelaza</p>
<p>PSARY, st. 40, gm. Jemielno, woj. leszczyńskie, AZP 70-24/49</p>	<ul style="list-style-type: none"> • zespół kurhanów kultury przeworskiej (okres wpływów rzymskich) <p>Badania wykopaliskowe przeprowadzone w lipcu przez prof. dr. Tadeusza Makiewicza (Instytut Prahistorii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu). Finansowane przez PSOZ. Siódmy sezon badań. Kontynuowano prace na kurhanie nr 1.</p> <p>Wyeksplorowano wewnątrz kamiennego nasypu kurhanu, wybierając je w całości. Potwierdziły się wcześniejsze ustalenia, że kamienny nasyp ma kształt regularnego, kolistego pierścienia. Wolna przestrzeń w środku miała średnicę około 4 m w części górnej i 2 m przy dnie. Miąższość wypełniska wynosiła 1,3 m. We wnętrzu zaobserwowano wkop rabunkowy. W ziemi stanowiącej wypełnisko wkopu występowała ceramika późnośredniowieczna, nowożytna i kultury przeworskiej, zaś w ziemi nienaruszonej – wyłącznie materiały kultury przeworskiej. Świadczy to o tym, że kurhan był pierwotnie przykryty płaszczem ziemnym. Tak więc nietypowy kształt kamiennego nasypu był niewidoczny (bo przysypany ziemią), miał zatem znaczenie wyłącznie symboliczne.</p>
<p>Puławy-Włostowice, st. 3, gm. <i>loco</i>, woj. lubelskie</p>	<p>patrz: wczesne średniowiecze</p>
<p>Radojewice, st. 29, gm. Dąbrowa Biskupia, woj. bydgoskie</p>	<p>patrz: neolit</p>
<p>RADYMNO, st. 12, gm. <i>loco</i>, woj. przemyskie, AZP 105-84/10</p>	<ul style="list-style-type: none"> • osada z okresu wpływów rzymskich (fazy B₂-C₁) <p>Ratownicze badania wykopaliskowe, w związku z planowanym ścięciem skarpy, na której ulokowane jest stanowisko, przeprowadzone przez mgr. Michała Proksa. Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Eksplorowano teren o powierzchni około 280 m².</p> <p>Odkryto 48 obiektów archeologicznych różnej wielkości, które wystąpiły na głębokości około 40-60 m od dzisiejszego poziomu gruntu. Część z nich miała charakter jam posłupowych i zasobowych; jedna być może była pozostałością po domostwie typu ziemiankowego. Jamy zapewne nie są reliktem domów słupowych, lecz konstrukcji osłaniających część osady. W ruchomym materiale zabytkowym dominowała ceramika (około 500 fragmentów), brak w nim było jednak wyraźnych datowników – jednym z pewniejszych był nóż typu III A wg A. Kokowskiego, datowany najczęściej na fazę B₂ okresu wpływów rzymskich. Nie znaleziono fibul, sprzączek do pasa, elementów uzbrojenia, paciorków. Porównując wydobytą tu ceramikę z ceramiką z innych stanowisk, będziemy się opowiadać za datowaniem stanowiska na fazy B₂-C₁, bardzo ostrożnie przesuwając je zarówno w górę, jak i w dół. Problem wymaga oczywiście dalszych studiów. Badania powinny być kontynuowane.</p>